

[Stensballe.]

Det af de to Hovedorganisationer fremsendte Lovforslag har jo ikke, saaledes som ogsaa nævnt af den højtærede Minister, kunnet finde fuld Tilslutning, hverken under de Forhandlinger, der har fundet Sted inden for Regeringen, eller under de Forhandlinger, der har fundet Sted mellem Regeringen og de samarbejdende politiske Partier, og ved Behandlingen i Folketinget i Gaar faldt der ydermere kritiske Udtalelser fra vor Side om forskellige Punkter i det af Ministeren forelagte Lovforslag, Udtalelser, som jeg fuldt ud forstaar. Paa disse Udtalelser er der nu kommet Svar i Folketingets Betænkning. Efter min Opfattelse vilde det have været bedre, om den højtærede Minister havde foretaget saadanne Ændringer i Lovteksten, at disse Forklaringer var blevet unødvendige; thi nu bliver det jo saadan, at naar Loven skal anvendes, maa de, der skal have med den at gøre, ikke alene være nøje kendt med Lovens Tekst, men ogsaa med, hvad der staar i Folketingsudvalgets Betænkning, for at de skal kunne handle ud fra de Forudsætninger, hvorunder Rigsdagen har vedtaget Loven.

Der har været sagt om Lovforslaget, at det er uklart, og denne Uklarhed fremgaar ogsaa af, at det har været nødvendigt at give saa mange Forklaringer til det. Men man maa ogsaa erkende, at det er en ny og meget vanskelig Opgave at komme ind paa en Lovgivning af saa gennemgribende Art paa dette Omraade. Jeg haaber imidlertid, at Lovens Virkninger alligevel maa blive gode.

Jeg vil gerne fremhæve nogle Hovedpunkter i Forslaget, som der er Enighed om. Jeg tror, man kan sige, at der fra alle Sider er Enighed om Forbudet mod Strejker og Lockouter, saaledes som det findes udtrykt i Lovforslagets allersidste Paragraf, § 9, men der er vel ogsaa Enighed om, at naar disse Kampmidler forbydes, maa Retsforholdet mellem Arbejdsgivere og Arbejdere sikres ved et særligt Organ. Jeg tror heller ikke, nogen i denne Sal er imod, at der indføres tvungen Voldgift, hvilket sker ved Oprettelse af, hvad der i Lovforslaget kaldes et Arbejds- og Forligsnævn, saaledes som det findes omtalt i § 1. Vi for vort Vedkommende kan tillige tilslutte os, at der ved Siden af Arbejds- og Forligsnævnet oprettes et Fællesudvalg med det Omraade og med de Funktioner, som er foreslaaet i § 4, idet vi er enige i den Begrundelse, som den højtærede Minister har givet i sin Forelæggelsestale i Folketinget, hvorefter denne

Fremgangsmaade er valgt for at begrænse Arbejdsbyrden for Arbejds- og Forligsnævnet; det sker dels derigennem, at en Del Sager sies fra under Behandlingen i Fællesudvalget, saa at det kun bliver de større principielle Sager i Almindelighed, der kommer til Afgørelse i Arbejds- og Forligsnævnet, dels derigennem, at Sagerne, naar de kommer til Behandling i Arbejds- og Forligsnævnet, i Forvejen er blevet indgaaende belyst igennem Behandlingen i Fællesudvalget. Jeg forstaar imidlertid § 4 saaledes, at der til Behandling i Fællesudvalget alene kan henvises Uoverensstemmelser mellem Organisationer inden for Arbejdsgiverforeningen og De samvirkende Fagforbund eller mellem en anden Organisation — det være sig en Arbejdsgiver- eller Arbejderorganisation — og en af Organisationerne inden for Arbejdsgiverforeningen og De samvirkende Fagforbund eller imellem to andre Organisationer eller imellem en enkelt Arbejdsgiver og en Organisation, for saa vidt Arbejdsgiveren har indgaaet en Overenskomst med vedkommende Organisation. Jeg vil dog gerne tilføje, at hvis ogsaa de uorganiserede — det være sig Arbejdsgivere eller Arbejdere, eller f. Eks. en Arbejdsgiver, der uden at være Medlem af en Organisation beskæftiger organiserede Arbejdere, som han vel at mærke ikke har en udtrykkelig Overenskomst med — kunde være kommet med ind under denne Paragraf, havde vi ikke kunnet tiltræde den.

Uoverensstemmelser, som ikke falder ind under § 4, foreslaas nu behandlet efter helt andre Regler i Henhold til § 2, Stk. 2, saaledes som Ministeren gav Udtryk for.

Hvad selve Arbejds- og Forligsnævnets Sættelse og Arbejde angaar, vil jeg gerne udtale følgende. Naar Arbejds- og Forligsnævnet, saaledes som vi er enige om, og saaledes som det er udtalt saavel af Hovedorganisationerne som af den højtærede Minister, paa afgørende Maade skal kunne tage Samfundets Interesser i Betragtning ved Løsningen af overenskomstmaessige Spørgsmaal om Løn- og Arbejdsvilkkaar, da bør Antallet af Medlemmer i Formandskabet ikke være mindre end 3 over for henholdsvis 3 Arbejdsgivere og 3 Arbejdere. Adskillige mener, at Formandskabet, der repræsenterer Samfundets Interesser, burde have været i Flertal. Det har ogsaa været drøftet under de mange Forhandlinger, der er ført; men man er altsaa blevet staaende ved de tre, idet det samtidig er blevet foreslaaet, at Formandskabets Afgørelse skal være bestemmende, hvor der ikke ved en Afstemning kan opnaas Flertal i det sam-